

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 4.12.2019 – Valittajana PGNiG Supply & Trading GmbH ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(asia C-117/18 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Maakaasun sisämarkkinat – Direktiivi 2009/72/EY – 32 artikla – Kolmansien osapuolten pääsy verkkoon – 41 artiklan 6, 8 ja 10 kohta – Tariffisäännöt – 36 artikla – Vapautusta koskeva hakemus – OPAL-kaasuputken käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt – Kansallinen sääntelyviranomainen – Vapautusta koskeva päätös – Muutosvaatimus – Euroopan komission päätös – Kumoamiskanne – SEUT 263 artiklan neljäs kohta – Tutkittavaksi ottaminen – Päätös, joka ei koske kantajaa suoraan)

(2020/C 36/04)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: PGNiG Supply & Trading GmbH (edustajat: M. Jeżewski ja O. Waluśkiewicz, adwokaci, E. Buczkowska ja M. Trepka, radcowie prawni)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Herrmann ja O. Beynet)

Väliintulija, joka tukee komission vaatimuksia: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: aluksi T. Henze, sitten J. Möller)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) PGNiG Supply & Trading GmbH vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Saksan liittotasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 161, 7.5.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 4.12.2019 – Valittajana Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Saksan liittotasavalta

(asia C-342/18 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Maakaasun sisämarkkinat – Direktiivi 2009/72/EY – 32 artikla – Kolmansien osapuolten pääsy verkkoon – 41 artiklan 6, 8 ja 10 kohta – Tariffisäännöt – 36 artikla – Vapautusta koskeva hakemus – OPAL-kaasuputken käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt – Kansallinen sääntelyviranomainen – Vapautusta koskeva päätös – Muutosvaatimus – Euroopan komission päätös – Kumoamiskanne – SEUT 263 artiklan neljäs kohta – Tutkittavaksi ottaminen – Päätös, joka ei koske kantajaa suoraan)

(2020/C 36/05)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (edustajat: aluksi M. Jeżewski, adwokat, sitten E. Buczkowska, radca prawny, ja W. Sadowski, adwokat)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Herrmann ja O. Beynet) ja Saksan liittotasavalta (asiamiehet: aluksi M. T. Henze, sitten J. Möller)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Saksan liittotasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 276, 6.8.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 5.12.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Espanja) – Antonio Bocero Torrico (C-398/18) ja Jörg Paul Konrad Fritz Bode (C-428/18) v. Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesorería General de la Seguridad Social

(yhdistetyt asiat C-398/18 ja C-428/18) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Siirtotyöläisten sosiaaliturva – Asetus (EY) N:o 883/2004 – Varhennettu vanhuuseläke – Myöntämiskelpoisuus – Saatavan eläkkeen määrä, jonka on ylitettävä lakisääteinen vähimmäismäärä – Yksinomaan kyseisessä jäsenvaltiossa saadun eläkkeen huomioon ottaminen – Toisessa jäsenvaltiossa ansaitun eläkkeen huomioon ottamatta jättäminen – Niiden työntekijöiden, jotka ovat käyttäneet oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, erilainen kohtelu)

(2020/C 36/06)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Antonio Bocero Torrico (C-398/18) ja Jörg Paul Konrad Fritz Bode (C-428/18)

Vastapuolet: Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesorería General de la Seguridad Social

Tuomiolauselma

Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 5 artiklan a alakohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa asetetaan työntekijän oikeudelle varhennetun vanhuuseläkkeen saamiseen edellytys siitä, että saatavan eläkkeen määrä on suurempi kuin sen eläkkeen vähimmäismäärä, joka kyseisellä työntekijällä olisi oikeus saada lakisääteisessä eläkeiässä kyseisen lainsäädännön nojalla, jolloin "saatavan eläkkeen" käsitteellä ymmärretään tarkoitettavan ainoastaan tämän jäsenvaltion maksettavaksi tulevaa eläkettä, pois lukien se eläke, jota mainittu työntekijä voi saada yhden tai useamman muun jäsenvaltion maksettaviksi tulevana vastaavina etuuksina.

(¹) EUVL C 294, 20.8.2018. EUVL C 364, 8.10.2018.